

ни ти имена съ всякакви басни. Запримѣръ, Дарданелскій протокъ ти наричали Елеспонтъ. Ти приказоватъ, че Ела, дъщеря на единъ царъ като се избавила отъ лошата си маштеха, заедно съ братъ си се качила на единъ златорунъ овенъ и отишла по море то; нѣ, кога миновали прѣзъ протокъ тѣ Ела наднала въ водата и се удавила; отъ това и протокъ тѣ билъ нареченъ Елеспонтъ (което ште рече Елино море), Братъ и прѣминалъ на источниѣ брѣгъ на Черно море въ Колхида (сега Грузия), и принеслъ овена си жрѣтва на богове ти, а златно то му руно окачилъ въ свещенната гора. Царъ тѣ на оная земя поставилъ да чува руно то единъ драконъ, който испушталъ изъ уста та си огнь. Отпослѣ се събрали грѣцки юнаци до 50 души, и отишли съ корабъ Арго да отнематъ златно то руно. Тая тѣхна работа е извѣстна подъ име *Аргонавтскій походъ*. Войвода билъ Язонъ, единъ отъ тесалийски ти князове. Слѣдъ много случки Язонъ (съ помощъ та на дъщеря та на кохлидскій царъ, вълшебница Медена) призелъ златно то руно и се върналъ въ отечество то си. Тая басня за аргонавци ти, както мислятъ, показова едноврѣмешни ти работи на грѣцки ти морски хайдуци (пирати), които обирали далечни ти брѣгове на Черно море.

Отъ всички ти грѣцки юнаци съ най-жалостна съдбина се прочули послѣдници ти на Кадма, който основалъ Тива. Единъ отъ послѣдници ти му, Единъ, случило се да убие татка си и се оженилъ за майка си, безъ да я познае. Кога царовалъ той въ Тива, отеднажъ на тивска та земя станалъ моръ. Споредъ обичайтъ отишли да питатъ оракула, и той отговорилъ, че богове ти наказоватъ Тиване ти за дѣто сгрѣшилъ Единъ. Единъ, штомъ чулъ за това нѣшто, отъ жалостъ изболь очи ти си, и отишълъ по чуждина съ дъщеря си Антигона, която не рачила да остави злочестий си татко. Нѣ и слѣдъ това лоша съдбина сполѣтъла родъ тѣ му.